

Metropol

Nu har vårt kära Metropol gått i graven. Men otaliga minnen finns för alltid kvar.

Jag satt och bläddrade i minnenas arkiv och hamnade då på Metropol under 1940-50 talet. Det var ju då inrymmande biograflokal som genom att det var flyttbara bänkrader, lätt kunde förvandlas till fest och danslokal. Det förekom även teaterföreställningar och nyårsrevyer som t.ex. Franzens och Nisse Ahlroth. Föreläsningar av dem som jag minns bäst

kan hänföras till "olyckliga omständigheter". Filmen började planenligt, men så var det på det viset att det fanns bara en filmapparat i maskinrummet och detta innebar att Inge Danielsson, son i ägarefamiljen, var maskinist och då måste han efter halva filmen göra en paus som publiken nyttjade till rökpaus. Under tiden spolade Inge tillbaka filmen och bytte till filmhjul nr.2. Inom parantes kan jag berätta om att när jag vid olika tillfälle ersatte Allan Bohman som filmmaskinist på Grand biografen

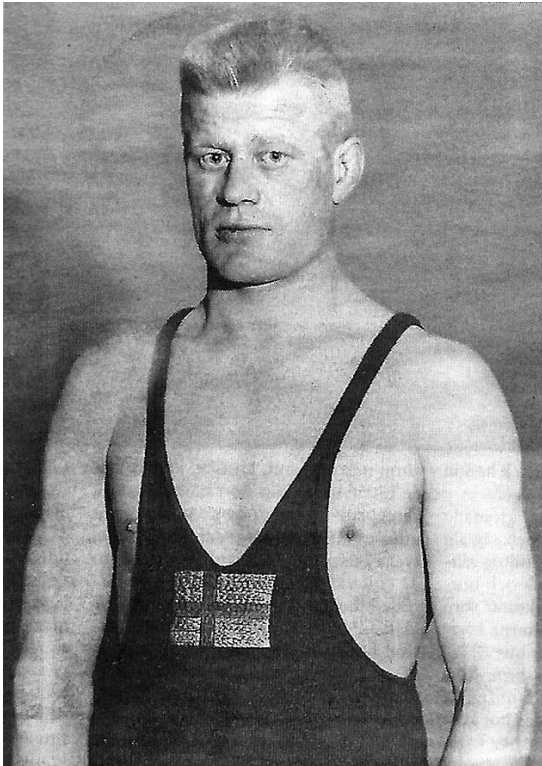
i Ljungbyhed, behövdes inte detta byte eftersom det fanns två maskiner och maskin 2 var laddad i förväg. Allt nog tillbaka till Metropol. Denna kväll hade Inge och biljettförsäljaren Calle Gummesson under första delen intagit ett antal "kaffegökar" och var nog ganska påverkade och ville då hjälpa till med bytet. Under detta råkade dom tappa filmrullen och filmen slingrade sig snabbt ut på maskingolvet. Pausen blev så lång att ägaren, Al-

fred Danielsson fick ta reda på vad som hänt. När detta stod klart för honom blev han tvungen att meddela publiken om att maskinen gått sönder så det fanns ingen möjlighet att fortsätta visningen denna kväll. Han bad alla om ursäkt och framförde att alla var välkomna på följande onsdagskväll, då skulle visningen av filmen fortsätta. Den som ville kunde få pengarna tillbaka. Men jag tror inte någon begärde detta! Det var någon som yttrade att det här med långfilm har sina sidor.

är av Sten Bergman och hans upptäcktsresor. Hans Ostelius, och inte minst en som blev vi grabbars idol, Johan Richthoff, guldmedaljer i brottnings vid OS 1928 och 1932.

Men vi kan väl börja med en episod när det gällde en biografföreställning. Det var på söndagar och i något fall på vintern, en onsdagskväll. Denna gång var filmen "Kalle på Spången" och givetvis var intresset på topp i byn, med fullsatt lokal. Det som hände denna kväll

Johan Richthoff (1898-1982) från Hyllie, var en av de största i svensk brottningshistoria.

Nakenbalett

Det väckte stor uppståndelse när det i byn kom upp affischer som meddelade att ett teatersällskap skulle framföra nakenbalett på Metropol! Man skall ha klart för sig att vid detta år, 1949 var det en världssensation och det var inte underligt att det var de som blev utan biljett.

Född den 19:e april

Nisse Ahlroth

1920 - 1991

Svensk revyartist

Nisse föddes i Skivarp.

Han började jobba som snickare, men brukare också underhålla på olika tillställningar. Bl a på sin enhjuling.

Efter att ha jobbat på Hippodromteatern i Malmö turnerade han i många år runt i Skåne med sin egen revy.

Åldersgränsen var 15 år, jag hade inte uppnått denna, men lyckades övertyga vaktmästaren "Folke Janne" om att jag hade bara en dag kvar till detta och till slut gav han med sig. Lokalen var fullsatt, och det kom in en lättklädd tjej som tog plats framför publiken. Sedan förklarade hon på många sätt varför sällskapet hamnat just i Röstånga och på Metropol. Det berodde på ansökningar som skulle beviljas och mycket annat krångel. Hennes anförande gjorde att

publiken kände sig väl till mods och mycket nöjda med sin by, som tydligen utmärkte sig.

Då hände detta att det blev alldeles mörkt i lokalen, en ridå av vitt tyg, ungefär 3 meter högt drogs över på tvären i lokalen mellan publik och biografduken och starka strålkastare bildade där ett ljust rum. En ödesmusik spelade och figurer rörde sig i dans som skuggfigurer på denna vita ridå. Visserligen tydligen utan kläder, åtminstone flickorna, men det blev endast svarta konturer. Föreställningen fortsatte och publiken väntade sig antagligen en förbättring av underhållningen, men när denna lät vänta på sig då började hotfulla kommentarer skalla i lokalen. Ljuset tändes och direktören för sällskapet talade om att han var nog lite besviken på publikens syn på det kulturella, Detta gjorde inte att läget förbättrades utan det hela var nog på gränsen till upplopp. Alfred Danielsson som insett faran hade tillkallat fjärdingsman Sjögren som med myndighet lyckades utrymma lokalen och lugna människorna. Det blev ett ivrigt samtal i byn om denna teatergrupp en lång tid framöver. Men som en aktad dam, Signe Rosvall, uttryckte det; är manfolket så dumma här i byn, då får dom skylla sig själv!

Leif Persson